

«Портретъ-атъ на дъщера Ми Александра, кой то е у Мене на столъ-атъ *), оставямъ на шпиталь-атъ, кой то ся прави за Нейна память.»

Като четеме това трогателно приложение на завѣщаніе то и сѣщій-атъ завѣщателный актъ, нья ся сѣтихме за реченно то отъ краснорѣчивѣйшій-атъ изъ наши те Историцы за ради сачувано то до наше время духовно завѣщаніе на одного отъ наши те Велики Государи древней Россіи. «Безъ това завѣщаніе, казва Каграмзинъ, нья нещехме да знаеме всичка та прекрасна «душа на Мономаха.» Сѣщо така и сега, оныя, кои то са внимателно и безпристрастно слѣдовали подиръ всички те дѣла на Императора Николая въ продълженіе то на 30-лѣтнѣ то славно Царствованіе, и оныя, на кои то е былъ извѣстенъ Неговий-атъ примѣрный, поучителный и за частни те человекы семейный **) животь, още могатъ, по прочтеніе то на не искусно то, но вѣрно то и пълно то наше извлечение изъ Негово то завѣщаніе, да ся научатъ по-добрѣ да познаватъ и по-добрѣ да оцѣняватъ прекрасны те качества на велика та, твърда та и нѣжна та Негова душа.

Такова беше за насъ сами те дѣйствіе то на тая, какво то що я нья нарекохме, тайна Негова бесѣда съ Себе, и намъ като чи ся чуваха сходящи те отъ горе рѣчи Спасителя :

«Блаженны чистые сердца; тѣи Бога узрятъ.»

(Ев. отъ Матеея гл. 5 ст. 8.)

*) На маса та, на софра та.

**) Домашный.

